

† MITROPOLITUL IOSIF

SCRISOARE PASTORALĂ
LA NAȘTEREA DOMNULUI
2019

**NAȘTEREA LUI HRISTOS –
DARUL RAIULUI**

CĂTRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
ȘI POPORUL DREPT SLĂVITOR
DIN ÎNTREAGA ARHIEPISCOPIE

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Nr. 9 003 / 2019

Betleemul a deschis Edenul; veniți să vedem; aflat-am desfătarea tainică înăuntrul peșterii; veniți să privim cele din Rai.

Icosul, Canonul Nașterii Domnului

Preacucernice Părinte,
Iubiți frați și surori în Hristos,

Frumusețea și armonia lumii în care trăim și în care S-a născut și Dumnezeu Însuși din Fecioara Maria ne face să ne gândim astăzi mai mult la Cel care a făurit-o din nimic – pentru că și El a venit să ia parte și trupește la ea – și ne-a dăruit-o spre a trăi în ea, a ne bucura de frumusețea ei și a o stăpâni. Să nu uităm că frumusețea și armonia pământului sunt amenințate cu distrugerea din chiar primele zile ale creației prin căderea protopărinților noștri Adam și Eva, și din ce în ce mai mult astăzi prin negrija și slăbiciunile omenirii, și este nevoie de multă cumpătare și atenție din partea omului pentru a nu-i agrava starea.

La Nașterea cu trup a lui Iisus Hristos, Fiului lui Dumnezeu, ne dăm seama că nu numai pentru a ne primi pe noi au fost făcute cele cerești și pământești, ci și pentru a-L primi pe Făcătorul Însuși în sânul celor pământești. El vine în cele pământești ca Soarele dreptății, pentru a ne ridica din întunericul căderii și al morții sufletești și trupești, dar și pentru a se bucura El Însuși, Dumnezeu fiind, de comuniunea cu omul făcut după chipul și asemănarea Sa. Prin toți prorocii Vechiului Testament Dumnezeu ne-a vorbit despre această venire a Fiului Său, Nașterea Domnului împlinindu-se după spusele lor (Moise, Isaia, Miheia, Psalmistul David etc.). Toți profeții s-au bucurat de înaintevvederele Celui care va mântui neamul omenesc, începând cu Moise și până la Sfântul Proloc Ioan Botezătorul, care s-a și învrednicit să Îl vadă și să Îl boteze. Acest din urmă dintre proroci, „cel mai mare dintre cei născuți din femei” (Mt 11, 11; Lc 7, 28) tresaltă de bucurie în pântecele mamei sale când de ea se apropie Fecioara Maria, exclamând Elisabeta la imboldul fiului în pântecele ei de numai șase luni, care Îl vede deja pe Mântuitorul zămislit în pântecele Fecioarei Maria: „de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?” (Lc 1, 43). Tresăltăm și noi de bucurie exclamând astăzi și întotdeauna, văzându-L deja pe Hristos născut în iesle: de unde cinstea aceasta pentru noi cei nevrednici Cerului, să vedem astăzi Cerul pe pământ și pământul în Cer; de unde cinstea aceasta ca să vina la noi Însuși Mântuitorul vestit prin proroci, Cel Unul din Preasfânta Treime, Însuși Fiul Tatălui; de unde cinstea aceasta să vedem Raiul pogorându-Se la noi?

Ce L-a mânat pe Fiul către noi, către lumea pe care a creat-o? Dragostea Preasfintei Treimi, a Însuși Părintelui ceresc, a Însuși Fiului și a Însuși Sfântului Duh, aceasta L-a mânat pe Fiul să se prindă în hora vieții pământești cu omul, pentru a-i da posibilitatea omului să intre și el în hora vieții cerești, Domnul Hristos plinind toate ale iubirii Lui, până la jertfă. „Și-a construit Lui și templu sfânt și prin acela a introdus în viața noastră viețuirea cerurilor”, spune Sfântul Ioan Gură-

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

de-Aur¹. Rămâne o taină pentru noi dragostea dumnezeiască nemărginită care L-a unit nouă, dar care ne-a făcut pentru veșnicie frați ai Lui cerești, pe cât a devenit și El frate al nostru pământesc. El n-a vrut să trăiască fără noi, fără omul pe care l-a zidit, pe care însă îl lasă liber, ca la rândul lui să vrea să trăiască cu El și în El, precum El a vrut să trăiască cu omul și în om. Sufletele cele abătute, ostenite și stăpânite de neputințe El le cheamă din peștera cea plină de Cer acum în care El se naște, să le odihnească. „Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni; luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima și veți avea odihnă sufletelor voastre. Că jugul meu este bun și povara Mea este ușoară” (Mt 11, 28-30). Și ce suflet rănit și suferind, care se apropie de Pruncul smerit din iesle, nu primește vindecare și mângâiere?

Iubiți frați și surori,

Viața noastră de zi cu zi în societate ne dă tot mai mult impresia că sărbătoarea Nașterii lui Hristos se petrece fără El, că Îl uităm tocmai pe Cel sărbătorit. De ziua Lui, în care ar trebui să ne bucurăm de faptul că Tatăl Ceresc ne trimite Mântuitor, să nu uităm pe Cel pe Care Îl sărbătorim, să nu profităm egoist de sărbătoarea Lui, fără El. Niciun sărbătorit nu poate lipsi de la propria lui sărbătoare, altfel nu mai este sărbătoarea lui. Adânciți în grijile de fiecare zi, putem fi, și noi creștinii, stăpâniți de sentimentul că Hristos cere prea mult de la noi, că este incomod și greu ceea ce El ne încurajează să trăim, adică: adevărul, care este numai la El, dragostea de aproapele și de Dumnezeu, postul, rugăciunea, fapta și gândurile bune, milostenia, iertarea, credința, nădejdea în El, bucuria de a trăi, prețuirea vieții ca dar al lui Dumnezeu și toate darurile cu care Dumnezeu ne-a înzestrat sau ne poate înzestra dacă le cerem de la El, Dăruitorul. Toate acestea sunt darurile cu care El vine la noi, și multe altele încă, copleșindu-ne cu harul Său. Lumina harului dumnezeiesc revărsat din plin peste noi prin Întruparea și starea în mijlocul oamenilor, iertarea în veșnicie a tot păcatul care ne stăpânește, iubirea pentru cei ce nu ne iubesc, frumusețea sufletului mai presus de orice frumusețe, comuniunea cu Dumnezeu Tatăl aici și în Veșnicie, Raiul întreg ni-l dăruiește cu Întruparea Sa. Dintr-o parte a lumii în alta, pe toate continentele, se aprind luminile Crăciunului cu săptămâni bune înainte, și se vorbește despre „spiritul Crăciunului”, dar foarte rar auzim pronunțat explicit numele lui Hristos. Societățile în care trăim se lasă stăpânite de o formă de euforie a sărbătorilor, dar uită de Cel pe Care Îl sărbătorească, uită de Iisus. Să încercăm din răspuțeri să nu luăm parte la această uitare a lui Hristos, din contra, să fie numele Lui pe buzele noastre în aceste zile, mai mult ca oricând, vorbind despre dragostea Lui pentru noi, despre frumusețea cu care El ne-a împodobit și încercăm să o facem să crească în noi prin fapte bune, despre faptul că așteaptă cu răbdare dumnezeiască să ne întoarcem spre El, Cel ce ridică păcatul lumii.

Iubiți frați și surori în Hristos,

Anul 2020 este dedicat de către Patriarhia Română părinților și copiilor, și în același timp omagiază și pe filantropi, cei care fac bine celor din jurul lor aflați în nevoi.

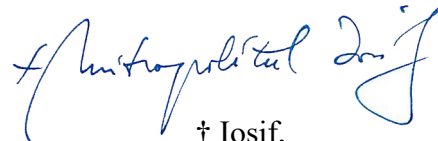
Familia creștină de astăzi, cu indispensabila legătură dintre părinți și copii pe de o parte și cea dintre soți pe de altă parte, sunt greu încercate, instalându-se între toți neputința de a comunica, în chiar era dezvoltării fără precedent a mijloacelor de comunicare. Să încercăm cu toții, adică comunitățile noastre, preoții, părinții, tinerii și copiii, să luăm aminte la aceste aspecte legate de comunicarea dintre unii și alții, pentru a nu ajunge la rupturi iremediabile între generații, părinți și

¹ *Cuvânt I la Nașterea Domnului*, PG 49, 360.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

copii, la ruptura legăturii între soți, adică la divorț, care aduce multă suferință copiilor. Cu multă smerenie Hristos S-a pogorât la noi, tocmai pentru a comunica cu omul direct, învățându-ne că a comunica cu celălalt înseamnă și jertfă de sine, renunțare la sine. El, lăsând Cerul pentru a ne aduce măsura iubirii Sale și a lucrării mântuirii Sale în viața noastră, a trăit El Însuși smerit și ascultător viața de familie alături de Maica Sa, Fecioara Maria, și de Dreptul Iosif, care L-a crescut cu sudoarea muncii sale. Să ne lăsăm și noi hrăniți și adăpați neîncetat, spre fapte bune, din izvorul cel neseecat al iubirii dumnezeiești care astăzi își ascunde măreția și lumina născându-Se în grajdul celor necuvântătoare, dar care a venit să ne hrănească cu Însuși Trupul și Sângele Său spre viața veșnică, dându-ne acest „... leac mântuitor al rănilor noastre, bogăție neîmpuținată, aducătoare a Împărăției Cerurilor”².

Rog pe Hristos Domnul Cel născut în Betleem să vă binecuvânteze și vă doresc tuturor ca Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului, Anului Nou 2020 și Botezului Domnului în apele Iordanului, să le petreceți cu sănătate, în pace și cu bună sporire sufletească, căutând întotdeauna fapta cea bună din toată inima și cu toată dragostea, bine știind că „Dumnezeu nu se uită numai la fapte, ci la dragostea cu care au fost făcute”³.

† Iosif,
Arhiepiscop al Europei Occidentale
și Mitropolit al Europei Occidentale și Meridionale

Paris, Nașterea Domnului 2019

² Sfântul Ioan Gură-de-Aur, *ibid*, PG 49, 360.

³ Sfântul Vasile cel Mare.